

Стихът показва две тенденции – една, която се опира на изграждане на фразата, която определям като тенденция към реч, и втора, която показва въздействието на метриката и на ритмическата инерция. Втората тенденция определям като тенденция към стилизация.

Тенденция към реч

Съпоставката между първо и второ полустишие показва повишена употреба на 1+4+3 при второ полустишие. Например: „С мед и девойки безбройни...; Сам да се с плячка нагълта...”

Всички примери показват фразово ударение в началото на полустишието.

При полустишие, което започва със синтагма, заемаща три срички, фразовото ударение е върху силната метрична позиция. Например: „Нему тук с нещо полезни...; Сетен път би го обидил...; Тъй рече, на го със скипър...”

Конфигурацията 1+4+3 се реализира и при едносрични частици, които носят емфатично ударение. Например: „Па и върхът на глава му...; па да ти смъкна самичък...; Па си сълзите избърса...; Я да си идем дома си...”

Тенденция към стилизация

Ако в началото на полустишието има двусричен съюз, той получава ударение на първата сричка и благодарение на метриката силно фразово ударение, каквото не би имал, ако не беше в условията на стих. Например, в първото полустишие:

Ала такива, които;...

Или си гладен за още...

Но тук има поле за интерпретация. Ако тенденцията към реч надделее над метриката на дактила, тогава тези двусрични съюзи могат да се прочетат с ударение на втората сричка:

Ала такива, които...

Или си гладен за още...

С това явление е свързана реализацията на три ударения за всяко полустишие. Извън стиха фразата „още не знаем“ ще има само едно фразово ударение – върху глагола „не знаем“. В стиха „още“ ще бъде произнесено със същата сила и така ще се потвърди тенденцията към еднакъв брой ударения за всяко полустишие: *Още не знаем наздраве...*

Синтаксис, който постига три еднакво силни ударения, е синтаксис, който трансформира двусъставната синтагма, при която по правило едното ударение е по-силно от другото, което е условие, за да се образува синтагма. Формули на народната песен, употребени от Разцветников в превода, са резултат на такава трансформация. Най-често тя се постига чрез синтактично разделяне на глагол на синтагма. Например:

„Що се под Троя събраха... Що му самичък задигна...”